

Bemærkninger til lovforslaget.

I tilslutning til en af forvaltningsnævnets sekretariat i 1962 foretagen rationaliseringsundersøgelse af udenrigsministeriet henstillede forvaltningsnævnets sekretariat, at udenrigsministeriets organisatoriske opbygning, der ikke var blevet efterprøvet i sin helhed siden 1919, blev taget op til systematisk undersøgelse. Efter at administrationsrådet i foråret 1966 havde givet tilsagn om at medvirke til en sådan undersøgelse, nedsattes Udenrigsministeriets Strukturudvalg af 1966, hvis medlemmer foruden af embedsmænd fra udenrigsministeriet kom til at bestå af 2 repræsentanter for administrationsrådet.

I marts 1968 afgav strukturudvalget sin betænkning, hvori fremsattes en række forslag til ændringer i udenrigsministeriets struktur, og forslagene har derefter været gjort til genstand for indgående overvejelser og har bl. a. været drøftet med administrationsdepartementet.

En gennemførelse af de væsentligste af forslagene vil betyde en mere hensigtsmæssig organisation af udenrigsministeriet. Ændringsforslaget til lov om udenrigstjenesten adskiller sig som følge af de af strukturudvalget foreslåede ændringer fra den gældende lov på følgende 2 hovedpunkter:

(1) antallet af ministeriets afdelinger forøges, (2) der skabes udtrykkelig hjemmel til at knytte kontraktansatte medarbejdere uden forflyttelsespligt til afdelingen for internationalt udviklings-samarbejde.

Endvidere har udenrigsministeriet fundet anledning til ved ændringsforslaget at søge skabt hjemmel til, at beløbsrammerne for tilståelse af kontorholdstilsbud til valgte konsularembedsmænd forhøjes.

De direkte udgifter ved lovforslagets gennemførelse andrager ca. 41.000 kr. udgørende differencen mellem lønnen til 2 nyoprettede udenrigsrådsstillinger og 2 viceudenrigsrådsstillinger der er foreslået nedlagt.

Som bilag til forslaget er de i dettes § 1 nævnte bestemmelser i den nugældende formulering sammenholdt med de tilsvarende bestemmelser i lovforslaget.

Til ændringsforslagets enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1 nr. 1.

Bestemmelsen indebærer, at udenrigsministeriet organiseres med 7 afdelinger mod de nuværende 4, derunder presse- og informationsafdelingen, der fik status som selvstændig afdeling ved normeringslov for finansåret 1963-64. Endvidere ændres presse- og informationsafdelingens betegnelse til presse- og

kulturafdelingen som følge af, at de kulturpolitiske sager henlægges til denne afdeling.

Den faktiske forøgelse af antallet af afdelinger med 3 er konsekvensen af gennemførelsen af strukturudvalgets forslag om, at den økonomisk-politiske afdeling opdeles i en økonomisk afdeling, en handelsafdeling og afdelingen for internationalt udviklings-samarbejde, og at den politisk-juridiske afdeling opdeles i en politisk afdeling og en retsafdeling. Ved den foreslåede afdelingsstruktur opnås en påkrævet koncentrering og specialisering af arbejdet inden for de enkelte afdelinger og dermed en mere rationel arbejdsgang. Forslaget må ses på baggrund af den meget betydelige forøgelse af udenrigsministeriets arbejdsopgaver, der har fundet sted i de senere år, hvorved de 2 hovedafdelinger, den økonomisk-politiske og den politisk-juridiske, hver for sit vedkommende har fået et u hensigtsmæssigt stort og uoverskueligt omfang med yderst uensartede arbejdsopgaver.

Udenrigsministeriet indførte i november 1963 for-søgsvis en rejseinspektørordning, der ved normeringslov for finansåret 1965-66 blev afløst af en fast normering af en stilling som rejseinspektør i 38. lønramme. Det skønnes hensigtsmæssigt ved den nu givne lejlighed at ajourføre paragraffen med denne normering.

Til § 1 nr. 2.

Bestemmelsen indeholder visse redaktionelle ændringer, affødt af de foreslåede ændringer i § 1, nr. 1.

Til § 1 nr. 3.

Foruden visse redaktionelle ændringer som følge af den nye tjenestemandsløvgivning skaber bestemmelsen lovhjemmel til at knytte kontraktansatte specialmedarbejdere (der ikke er underkastet forflyttelsespligt) til afdelingen for internationalt udviklings-samarbejde.

Strukturudvalget foreslog i sin betænkning, at der til dækning af det øgede personalebehov, som den stærke vækst i hjælpen til udviklingslandene har medført, ansættes personale med særlige erfaringer og forudsætninger, og at dette personale af hensyn til arbejdets særlige karakter ansættes uden forflyttelsespligt og med permanent tjeneste i afdelingen for internationalt udviklings-samarbejde.

Til § 1 nr. 4 og 5.

Bestemmelserne indeholder visse redaktionelle ændringer.